

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1199/2018
06.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Пауна Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К 32/18 од 06.06.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 677/18 од 20.09.2018. године, у седници већа одржаној 06.11.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К 32/18 од 06.06.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 677/18 од 20.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару К 32/18 од 06.06.2018. године, окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 677/18 од 20.09.2018. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца преиначио првостепену пресуду и окривљеног огласио кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, и осудио га казну затвора у трајању од три месеца, коју ће издржати у просторијама у којима станује на тај начин што не сме напуштати те просторије, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим да уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, док је у

осталом делу жалба браниоца одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Паун Јовановић поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказима на којима се судска одлука не може заснивати, а као незаконите доказе означава потврду о привремено одузетим предметима од 15.10.2015. године, као и извештај о форензичком прегледу лица места са криминалистичко-техничком фото документацијом и записник о вештачењу УКП Дирекција полиције од 21.10.2015. године, који докази су засновани на незаконитој потврди о одузимању предмета. Такође бранилац указује и на незаконито претресање стана у улици ... у ..., које је извршено без наредбе суда без присуства власника породичне стамбене зграде, без поуке окривљеног о праву на браниоца, без присуства сведока и без сачињавања записника о претресању. Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела... да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ... а у ставу 2. истог члана прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. полиција може да тражи потребно обавештење од грађана, да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага, да за неопходно потребно време најдуже до осам часова ограничи кретање на одређеном простору... да предузме друге потребне мере и радње, те да о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања тих радњи и предметима који су пронађени или одузети сачине записник или службену белешку. Осим тога одредбом члана 147. ЗКП прописано је да ће орган поступка предмете који се морају одузети по кривичном законик у или могу послужити као доказ у

кривичном поступку привремено одузети и обезбедити њихово чување, док је одредбама члана 150. ЗКП прописано да се лицу од кога су предмети одузети издаје потврда у којој ће се ти предмети описати, навести где су пронађени, од кога се одузимају као и својство и потпис лица које радњу спроводи.

Из списка предмета, службене белешке МУП-а Полицијска управа у Бору од 15.10.2015. године се утврђује да је дана 15.10.2015. године извршено легитимисање и преглед лица окр. АА, код кога су пронађене ПВЦ кесе са прашкастом супстанцом налик на опојну дрогу, да му је након извршеног прегледа предочено да ће се по добијању наредбе за претресање стана извршити претрес стана и других просторија на адресама у улици ... и ..., да је том приликом АА изјавио да нема потребе да се врше претреси стана јер ће исти сам добровољно предати преосталу количину дроге што је и учинио, након чега су од АА предмети одузети уз потврду о привремено одузетим предметима. Према томе, јасно је да критичном приликом никаквог претреса стана и других просторија није ни било.

Потврда о одузетим предметима која је том приликом сачињена садржи све законом прописане податке јер су у истој наведени подаци лица од кога су одузети предмети, време одузимања а потврда садржи и потпис и својство лица које је предмете одузело, при чему је окривљени потврду потписао без примедби.

Према томе, потврда о привремено одузетим предметима од 15.10.2015. године сачињена је у свему у складу са одредбама члана 147., 150. и 286. ЗКП, те иста не представља незаконит доказ у смислу навода захтева, те с тим у вези ни остали докази засновани на потврди о привремено одузетим предметима не представљају незаконите доказе на којима се судска одлука не може заснивати.

На наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде на страни три у последња два става, страни четири и у прва два става на страни пет образложења дао врло детаљне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио неоснованим, и на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић